

- 2) Czy art. 9 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2017/1001 w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że wysyłka w obrocie handlowym i bez zgody właściciela znaku towarowego konsumentowi końcowemu towaru opatrzonego oznaczeniem identycznym ze znakiem towarowym stanowi używanie, które można przypisać nadawcy, tylko w przypadku, gdy ten ostatni rzeczywiście wiedział o umieszczeniu tego oznaczenia na tym towarze?

Czy taki nadawca używa przedmiotowego oznaczenia, jeżeli on sam lub podmiot powiązany gospodarczo powiadomił konsumenta końcowego o tym, że dokonuje on tej wysyłki, a wcześniej on sam lub podmiot powiązany gospodarczo składał towar w tym celu?

Czy taki nadawca używa przedmiotowego oznaczenia, jeżeli on sam lub podmiot powiązany gospodarczo aktywnie przyczynił się wcześniej do wyświetlenia w obrocie handlowym reklamy towaru opatrzonego tym oznaczeniem lub zarejestrował zamówienie konsumenta końcowego w związku z tą reklamą?

(¹) Dz.U. 2017, L 154, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba w składzie rozszerzonym) wydane w dniu 10 lutego 2021 r. w sprawach połączonych T-345/19, T-346/19, od T-364/19 do T-366/19, od T-372/19 do T-375/19, T-385/19, Santini i in. / Parlament, wniesione w dniu 29 marca 2021 r. przez Giacomą Santiniego i in.

(Sprawa C-198/21 P)

(2021/C 217/37)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Giacomo Santini, Marco Cellai, Domenico Ceravolo, Natalino Gatti, Antonio Mazzone, Luigi Moretti, Gabriele Sboarina, Lina Wuhler, Patrizia Capraro, Luciana Meneghini (przedstawiciel: M. Paniz, avvocato)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszących odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego wyroku z powodu: błędnego zastosowanie zasad ogólnych pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań i proporcjonalności, a także praw zagwarantowanych w karcie praw podstawowych z punktu widzenia nieuzasadnionego i nieproporcjonalnego naruszenia prawa własności; błędnego uznania, że zaskarżone środki mogą zgodnie z prawem być oparte na załączniku III do przepisów ZKDP; błędnego włączenia ich do aktów bieżącego zarządu delegowanych lub podlegających delegowaniu do właściwości kierownika wydziału; poważnej niedokładności, niekompletności i nieprawidłowości rozumowania dotyczącego naruszenia obowiązku uzasadnienia; skutkiem tego – stwierdzenie nieważności wszystkich zaskarżonych aktów, komunikatów lub decyzji; obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnoszą sześć zarzutów.

- Zarzut pierwszy: Naruszenie prawa lub błąd co do faktu poprzez stwierdzenie, że zaskarżony środek dotyczy wyłącznie kwoty świadczenia emerytalnego, nie zaś prawa do emerytury i etapu kształtowania się tego prawa, i niesłuszne uznanie go za zgodny z zasadami ogólnymi Unii i kartą praw podstawowych.** Wnoszący odwołanie podnoszą niezgodność zaskarżonego wyroku z prawem, ponieważ prawo do emerytury zostało w nim pomyłone z prawem do wysokości świadczenia emerytalnego, co spowodowało wyłączenie stosowania zasady niezmienności prawa do emerytury, mającej w istocie zastosowanie; niesłusznie nie została uwzględniona okoliczność, że wpływ na dożywotnią rentę wnoszących odwołanie nie polega jedynie na zwykłym obniżeniu odnośnej kwoty, tylko na kompleksowej zmianie systemu, która w sposób retroaktywny i trwałe wpłynęła na etap kształtowania się już powstałych i od lat nabytych praw do rent, które weszły w sposób ostateczny do majątku osób zainteresowanych; niesłusznie nie została uwzględniona okoliczność, że Parlament nie przeprowadził żadnej weryfikacji zgodności zaskarżonych aktów z prawem Unii i że w tym względzie zabrakło jakiegokolwiek uzasadnienia.

2. **Zarzut drugi: Naruszenia prawa przy dokonywaniu wykładni art. 75 przepisów wykonawczych do statutu posła, art. 28 statutu posła oraz załączników I, II i III przepisów ZKDP. Naruszenie prawa do emerytury, zasad ogólnych i karty praw podstawowych.** Wnoszący odwołanie podnoszą niezgodność zaskarżonego wyroku z prawem, ponieważ zawiera on błędną wykładnię przepisów, do których się odnosi, przypisując załącznikowi III do przepisów ZKDP ciągłą ważność i skuteczność pomimo jego wyraźnego uchylecia i pomimo braku wyraźnego przepisu, który przewidywałby dalsze utrzymanie jego ważności; niezgodnie z prawem pominięta została okoliczność, że w niniejszej sprawie uległy zmianie warunki nabycia prawa do emerytury poza zakresem art. 2 załącznika III oraz z naruszeniem zasad ogólnych Unii i karty praw podstawowych.
3. **Zarzut trzeci: Naruszenie prawa lub błąd co do faktu poprzez uznanie zaskarżonego środka za zgodny z zasadami ogólnymi Unii i kartą praw podstawowych, zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań, zasadą proporcjonalności i równości oraz prawem własności.** Wnoszący odwołanie podnoszą niezgodność zaskarżonego wyroku z prawem, ponieważ w wyroku tym, poprzez zaniechanie dokonania oceny szczególnych okoliczności niniejszego przypadku i błędną wykładnię przepisów, do których się odnosi, zostało uznane, że zaskarżone środki są zgodne z prawem Unii i z zasadami karty praw podstawowych; w wyroku tym nie zostały uwzględnione dowody, w tym dowody z dokumentów, potwierdzające wielokrotnie udzielone wnoszącym odwołanie zapewnienia, że przedmiotowe prawo zostanie utrzymane w mocy i nie ulegnie zmianie; nie została w nim uwzględniona okoliczność, że zaskarżone środki były pozbawione uzasadnienia i nieracjonalne, a ponadto stanowiły interwencję oczywiście nieproporcjonalną i całkowicie bezzasadną.
4. **Zarzut czwarty: Naruszenie prawa przy dokonywaniu wykładni art. 74 i 75 przepisów wykonawczych do statutu posła, a także załącznika III do przepisów ZKDP.** Wnoszący odwołanie podnoszą niezgodność zaskarżonego wyroku z prawem, ponieważ niesłusznie zostało w nim uznane, że podstawę zaskarżonego środka mógł zgodne z prawem stanowić załącznik III do przepisów ZKDP, kiedy załącznik ów już nie obowiązywał, gdyż w międzyczasie został uchylony.
5. **Zarzut piąty: Naruszenie prawa przy ocenie naruszeń proceduralnych: właściwość.** Wnoszący odwołanie podnoszą niezgodność zaskarżonego wyroku z prawem, ponieważ kierownik wydziału „Wynagrodzenia i prawa socjalne posłów” został w nim niesłusznie uznany za podmiot właściwy do wydania zaskarżonych środków, podczas gdy chodziło o środki niepodlegające delegowaniu środki nadzwyczajnego zarządu należące do właściwości Prezydium Parlamentu Europejskiego.
6. **Zarzut szósty: Naruszenie prawa przy ocenie naruszeń proceduralnych: uzasadnienie.** Wnoszący odwołanie podnoszą niezgodność zaskarżonego wyroku z prawem, ponieważ niesłusznie za wystarczające i odpowiednie zostało w nim uznane uzasadnienie w rzeczywistości nieistniejące; nie zostało w nim stwierdzone, że Parlament Europejski powinien był przeprowadzić kontrolę zgodności z prawem, przedstawiając jej wyniki z odpowiednim uzasadnieniem, i że taka weryfikacja i uzasadnienie zostały zaniechane; zostało w nim zawarte odniesienie do art. 1 ust. 7 uchwały 14/2018, przez co jako element gwarancji została potraktowana norma już nieistniejąca, ponieważ uchylona przez tę samą Izbę Deputowanych ogłoszonym już wyrokiem nr 2/2020.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu
20 stycznia 2021 r. w sprawie T-758/18, ABLV Bank / SRB, wniesione w dniu 30 marca 2021 r. przez
ABLV Bank AS w likwidacji

(Sprawa C-202/21 P)

(2021/C 217/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: ABLV Bank AS w likwidacji (przedstawiciel: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Pozostali uczestnicy postępowania: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB), Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału:

- o uchylenie zaskarżonego wyroku;
- o stwierdzenie nieważności decyzji SRB z dnia 17 października 2018 r. w odniesieniu do ABLV Bank AS;